труд и работа

Всички вий що с' труд живѣйте, —
род испечен и калéн.
Весело си пѣсни пѣйте
подир тежкий за вас ден.
Лѣк тѣги ви, за угода; —
труд и разпоредно сърдце;
Всякой нов път към свобода,
плод на кървави е рѫцѣ.
Вѣчний, като прѣз ~~пред вас~~ работник
~~от~~ прѣз ~~на~~ начала за живот ни,
с' труд свѣтътъ е основал;
този въздух и небето,
и земята, и морето
с' работа е ~~сам~~ той създал

—о—

V
работницитѣ (Фрайлиграт)

Чест томува що над рано
гръб прѣгъва в' жар и хлад
със рѫцѣ си що подига
и извърта тежкий плуг
Който в' дълбини подземни
е принуден да се вре
с' тежко бреме на гърба си
да му челяд в глад не мре.
Чест на вас работни хора
чест на жилави рѫцѣ
чест на капки пот пролѣни
В' градове в' село и сръд овце,
Но да споменем и тия
цѣли нощи що не спят,
~~ — ~~ ум на работа напрѣгат —
глад и нужда що търпят.
Книжник бил той в' мрак и плѣсен
В' прах исъхнал, тѣлом слаб
тоз що пише стих или пѣсен
на идея-вѣчний раб
Шут що служи за заплата
услужливий писецъ
ил' с' ученост прѣд богата
Древнокласичний лакей
той е също пролетарий,
гладен ходи, в' дълг живѣй,
по бедност в' денье ~~с~~ цвѣтни
принуден от грижи
~~[illegible]~~ тлѣй
В' гроб ще падне от усилье;
а [illegible] вик за хлѣб
на идеи му подсича
волнитѣ перя, крилѣ

С.

гроб ~~над~~ на дѣтето

Над твоето гробче
Слънчице си грѣе
В' зелен на сирена
Славей птиче пѣе
Бръмнали виятся
~~Над цвѣтята пчелитѣ~~
тихо вѣтрец шушне
с' листитѣ с' травитѣ
Спиш ли ти малешко,
ил' ~~грез~~ ти са става;
стани заслушай са
с' туй що ~~окол~~ край теб става
Станял би — намокрени
Здрав домът ти тѣсен
Излѣз на свѣт божий
Ако е зазиден
Спи, синко, едвам ли
струва да са ~~от~~будиш
на хорската горест
с' сърце да са трудиш
Нам земний живот е
право незавиден
Сън пѣте родинско,
Сядно тъй са види
Твоят сън е сладък,
Кръст, камък е бѣло
над твоето гробче
Слънцето изгрѣло
На връхкати гости
~~на~~ свѣта е облага
В' трапчинка на камък
Дъждовната влага
Пий шалунка птичка
Пъстри пера отръхва
Чуткий слух на малча
с' пѣсни тѣ прѣтърсва

—о—

По въпросът III

Нов живот и заря
За нас нова изгря
И потеглихме ни
Към честитѣ дни
За доброто крещим
И на злото гълчим.
За родинът наш край
нас сърце ни боли
и сърце ни трай
тъй да ни били;
За тъмнѣли дни
Срам и свѣсъ мѫчи ни,